

РЕШЕНИЕ

№ 7406

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8255** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт №[ЕИК]/09.02.2012 година, в частта, в която е потвърден с Решение №1458/18.06.2012 година на Директор на Дирекция” О.”.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и необоснованост на атакувания ревизионен акт.Твърди се,че спор по фактите няма,ревизионният акт е незаконосъобразен и издаден в противоречие с материално- правните норми ,както и с практиката на С..Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма]-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК,се представлява от адвокат К.,редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и претендират сторените по делото разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт М., редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор Кайнакчиева изразява становище за неоснователност на предявената жалба.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на

страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Удостоверение за актуално състояние,е видно,че жалбоподателят е действащ с основен предмет на дейност подробно посочен в Удостоверението и се управлява от Македонка Ч. едноличен собственик на капитала.

Със Заповед № 291/30.12.2009 година на Териториален директор на НАП-[населено място] А. В. е преназначена на длъжността- Началник сектор- орган по възлагане в ТД на НАП-С. ,считано от 01.01.2010 година.

Със Заповед №РД-01-06/04.01.2010 година,Директор ТД на НАП-С. наредил функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизии и заповеди за определяне на компетентен орган да се изпълняват от поименно изброени служители, измежду които и Е. А. В. на длъжност- Началник сектор ,считано от 01.01.2010 година.

Със Заповед№ 22.12/17.12.2010 година на Изпълнителен директор на НАП-С. В. И. К. е преназначен на длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С. считано от 01.01.2011 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия №[ЕИК].03.2011 година, Е. А. В. на длъжност- Началник сектор” Ревизии” в Дирекция” Контрол” на ТД на НАП- С. възложила да бъде извършена ревизия на [фирма] [населено място], определила състава на ревизиращия екип- В. И. К. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител екип и Искра З. Г. на длъжност- инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС за периода 01.11.2008 година- 28.02.2011 година, срока ,в които следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Последната е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 01.04.2011 година.

На 29.06.2011 година,органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип депозирали до органа,възложил ревизията Искане за продължаване срока на извършваната ревизия на жалбоподателя,в което обосновали необходимостта от удължаването и.

С нова Заповед за възлагане на ревизия №1107683/29.06.2011 година,органът ,възложил ревизията – Е. А. В. на длъжност- Началник сектор определила нов срок за завършване на ревизията- до 01.08.2011 година.

Новата Заповед за възлагане е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 04.07.2011 година.

Със Заповед №1100568/12.07.2011 година,органът възложил ревизията- Е. А. В. на длъжност- Началник сектор спряла производството по извършване на ревизията на жалбоподателя ,считано от 12.07.2011 година.

Заповедта за спиране е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 12.07.2011 година.

Със Заповед №1111494-В/06.10.2011 година,органът, възложил ревизията – Е. А. В. на длъжност- Началник сектор възобновила производството за извършване на ревизия на жалбоподателя ,считано от 06.10.2011 година .

Заповедта за възобновяване е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 14.10.2011 година.

На 09.11.2011 година, органите по приходите,включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад №1111494, с който предложили да

бъдат установени задълженията на ревизирия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К1111494/24.11.2011 година, органът, възложил ревизията-Е. А. В. на длъжност- Началник сектор” Ревизии” при ТД на НАП- С.-град определила В. И. К. на длъжност- главен инспектор по приходите за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма]

Р. доклад е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на 10.01.2012 година/ видно от разписката, неразделна част от ревизионния доклад ,приложена на лист 72 от делото/

На 20.01.2012 година, дружеството- жалбоподател депозирало до ревизиращия екип Искане за продължаване на срока за представяне на писмено възражение срещу съставения ревизионен доклад.

С Решение №1200104/21.01.2012 година, органът по приходите, определен за компетентен да издаде ревизионния акт, удължил срока за представяне на доказателства, определен с ревизионен доклад с един месец до 23.02.2012 година.

Решението за удължаване на срока е връчено лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на 22.01.2012 година.

На 24.02.2012 година, дружеството- жалбоподател депозирало възражение срещу съставения ревизионен доклад, в което изразило несъгласието си с предложението за установяване.

На 09.03.2012 година, В. И. К. - на длъжност-Главен инспектор по приходите издал обжалвания Ревизионен акт №011111494, с който установил задълженията на ревизирия данъчен субект по ДДС и за периоди ,подробно посочени в него.

Заповедта за определяне на компетентен орган и Р. акт са връчени на управителя на ревизирия данъчен субект на 28.03.2012 година.

На 11.04.2012 година, дружеството- жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция” О.” срещу издадения ревизионен акт.

На 18.06.2012, Директор на Дирекция”О.” с Решение №1458 потвърдил обжалвания ревизионен акт в останалата част.

Решението е връчено лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на 05.07.2012 година/видно от разписката, неразделна част от решението,приложена на лист 20 от делото.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

По делото е назначена,изслушана и оспорена от страна на процесуалния представител на дружеството- жалбоподател основна съдебно- счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице е посочило, че не му предоставена възможност да извърши проверка в счетоводството на [фирма], няма представени извлечения от сметка 304- стоки за проверявания период, нито извлечение от сметки 501 – каса в лева, 502- каса във валута, 503- разплащателна сметка в лева и 504- Разплащателна сметка във валута, и не може да отговори на въпросите,поставени му като задача, а представените в съдебно заседание от 12.02.2013 година документи са само за месец 11 и месец 12.2009 година и не дават необходимата информация за отговор на поставените въпроси.

Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че след представяне на заключението и са и били предоставени 33 броя протоколи по чл.117 от ЗДДС от страна на жалбоподателя, и при запитване дали тези протоколи са включени в

Дневниците по ДДС е получила отговор ,че те на са включени, и че това е било задължение на предходния счетоводител, който не е изпълнил задълженията си съответно не е представил необходимите документи при напускането си.

След представянето на писмените доказателства,вещото лице,изготвило основната експертиза, е депозирало друга експертиза, с която е дало отговор на поставените му задачи. В заключението си вещото лице е посочило ,че за посочените в заключението фактури, от доставчик „К./ подробно посочени в него по № дата и стойност има издадени Протоколи по чл.117,ал.2 от ЗДДС с номера 83,84,85 и 86 с датите на фактурите, фактурите са осчетоводени по дебита на сметка 304” Стоки” и по кредита на сметка 401- Доставчици като задължение, осчетоводяването по сметка 304 е по номера на фактурите, фактурите са описани в Дневника за покупки по номера на протоколите, като е описана левовата равностойност на стоката и е начислен ДДС, не е констатирано осчетоводяване на фактурите по сметка 4531- начислен данък за покупките , 411- Клиенти и 4532- Начислен данък за продажбите, фактурите не са включени в Дневника за продажби, като за останалите фактури, посочени в ревизионния акт има изготвени протоколи и са включени в Дневниците за продажби за месец 03.2013 година.

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №011111494/09.03.2012 година,е издаден от компетентен орган- това е Главен инспектор по приходите и ръководител екип при ТД на НАП-С.- В. И. К.,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-град-Началник сектор”Ревизии”,в Дирекция”Д.”на ТД на НАП-С. Е. А. В. със Заповед №К1111494/24.11.2011 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява,че лицето-В. И. К. заема длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, отново между страните няма спор, а от доказателствата по делото е видно, че и лицето Е. А. В. заема длъжността-Началник сектор” Ревизии” в Дирекция” Д.” при ТД на НАП- С..

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви..При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално- правните разпоредби ,като ревизионното

производство е приключило в сроковете ,визирани в ДОПК.

При издаването на ревизионния акт,органът по приходите е спазил и материално правните разпоредби на ЗДДС.

От събраните доказателства е установено, че през ревизираните периоди дружеството е извършвало основно търговия с мляко и млечни продукти и В. от Гърция на олио и маслини, като е осъществило вътреобщностни придобивания от доставчиците [фирма] и [фирма], регистрирани по ДДС в Гърция. В хода на ревизионното производство във връзка с открити разлика в информационната система V. между декларираниите от жалбоподателя и е изпратена молба до гръцката данъчна администрация по отношение на Фирмата Л.. Получената информация по линия на международното сътрудничество сочи , че посочената гръцка фирма е осъществила ВОД към българска фирма [фирма] на стоки- маслини, издадените фактури са подробно описани в отговора, посочено е, че плащането е извършено в брой, сделките са декларирани от страна на гръцкия търговец в счетоводните документи , в ДДС декларациите и в Дневниците за продажби за съответните периоди, като допълнително са изпратени документи на хартиен носител-фактури,складови разписки,талони на моторните превозни средства, с които са превозвани стоките, както и подписани декларации от страна на шофьора на „А.”, че стоките са получени, ще бъдат пренесени с МПС и са платени в брой, като посочената в декларациите стойност на получените от жалбоподателя стоки е в размер на 109 422.49 евро. По отношение на другия доставчик К.”О. също е събрана информация по линия на международното сътрудничество,също представена от гръцката данъчна администрация.Установено е ,че този доставчик е декларирал вътреобщностни доставки към [фирма] – Б. на обща стойност 121 841 евро, в подадените СД по ЗДДС, дневници за покупки и продажби и протоколи по чл.117 от ЗДДС за същите периоди, е декларирани В. от този доставчик” [фирма] в размер на 76 401 евро, / като жалбоподателят не е декларирал В. на стойност 45 440 евро/, гръцката данъчна администрация е посочила още, че [фирма] е извършило ВОД по фактурите, които са подробно описани в отговора, плащанията са банкова сметка, за което са приложени банкови извлечения, транспортът е осъществен от [фирма] с МПС с посочени регистрационни номера в отговора. Анализирайки всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, органът по приходите е прел ,че жалбоподателят е осъществил вътреобщностни придобивания, които са осъществени ,но недеklarирани/ за който факт е налице и признание от страна на жалбоподателя,/ който в жалбата си твърди ,че спор, относно фактите няма.

Съгласно чл.84 от ЗДДС при вътреобщностно придобиване, данъкът е изискуем от лицето, извършило придобиването, и на основание чл.117,ал.1 от ЗДДС същото следва да издаде Протокол за получената доставка не по- късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем, като го посочи на отделен ред,следва да начисли данъка, като включи протокола по чл.117,ал.2 от ЗДДС в Дневника си за продажби и в справката- декларация за съответния данъчен период. В хода на ревизионното производство, жалбоподателят не е представил доказателства да е начислил ДДС по всички фактури, издадени от гръцките доставчици, не е издал и протоколи по чл.117,ал.2 от ЗДДС, не ги е отразил в Дневниците за продажби и СД за съответните данъчни периоди,нито пък фактурите са намерили отражение в счетоводството му. Нещо повече дори-в даденото обяснение от управителя на жалбоподател пред ревизиращите органи изрично е посочено ,че за неотчетените В. не е получавал фактури, не е закупувал стока, няма осчетоводени фактури.Едва в

хода на съдебното производство, жалбоподателят с цел само и единствено защитната си теза и противно на твърденията му в хода на ревизионното производство е съставил писмени доказателства, целящи да установят, че той всъщност е отразил протоколите по чл.117 от ЗДДС в Справките- декларации и надлежно е водил счетоводството си относно придобитите стоки от ВОД. Следва да бъде отбелязано, че тези доказателства при първоначално изготвеното заключение от страна на вещото лице, не са били налични и именно затова процесуалният представител на жалбоподателя го оспори. В съдебното заседание, в което бе прието основното заключение, вещото лице изрично заяви, че достъп до счетоводството на жалбоподателя не му е осигурен и именно причината за неиздаването на Протоколи по чл.117 от ЗДДС е била по вина на предходния счетоводител/ така е обяснено на вещото лице от управителя на жалбоподателя/. Едва след изготвяне на заключението, на вещото лице се представени 33 броя протоколи по чл.117 от ЗДДС. Тези доказателства настоящата съдебна инстанция намира за напълно недостоверни и неистински, създадени само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя. Ако тези доказателства съществували, то те биха били представени още в хода на ревизионното производство- нещо, което в случая не е налице и на по- силно основание- спор относно тези факти не е имало и до момента на подаване на жалбата в АССГ, като в жалбата изрично се сочи, че спор по фактите няма. Едва след намесата на процесуалните представители на жалбоподателя възникна този спор относно фактите и то след изготвяне на заключението на вещото лице/ само на база приложените доказателства/. Недостоверността на представените документи/ доказателства/ и създаването им само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя, не може да бъде преодоляно и от заключението – второ на вещото лице, което вече е дало отговор на въпросите, поставени му като задача след представяне на доказателствата от страна на жалбоподателя и то нарочно съставени. Нещо повече дори-тези представени доказателства са осчетоводени от страна на жалбоподателя и то през месец 03.2013 година- когато вече е започнало съдебното производство и то пак само и единствено, за да се засили защитната теза на жалбоподателя, която обаче е напълно измислена. С оглед на това, съвсем законосъобразно органът по приходите е приел, че се касае за укрита вътреобщностни придобивания и предвид разпоредбата на чл.73 а от ЗДДС начислил ДДС по процесните фактури/ подробно посочени в РА и РД. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че органът по приходите неправилно е приложил разпоредбата на чл.73а от ЗДДС. Съгласно нея, при доставки, данъкът за които е изискуем от получателя, правото на приспадане на данъчен кредит е налице и когато доставчикът на стоката не е издал документ, който отговаря на изискванията на [чл. 114](#), и/или получателят не разполага с документ по [чл. 71, т. 2, 4 и 5](#), и/или получателят не е спазил изискванията на [чл. 72](#), ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя. Според алинея втора на същия текст, в случаите по ал. 1 правото на приспадане на данъчен кредит се упражнява през данъчния период, през който данъкът е станал изискуем, като се прилага съответно [чл. 126, ал. 3, т. 2](#). [Член 126 от ЗДДС](#) регламентира корекция при грешки в подадените декларации по 125 от същия закон в следствие на неотразени или неправилно отразени документи в отчетните регистри по чл. 124, като процедурата е различна с оглед на момента на откриване на грешката - до изтичане на срока по за подаване на справката-декларация /ал. 2/ и след изтичането на този срок /ал. 3/. В последната разпоредба са разграничени две хипотези, съответно процедури, с оглед характера на грешките. Точка 1 от чл.126, ал. 3 регламентира случаите, когато грешката се дължи на неотразяване в отчетните регистри на документи, като същата се коригира от лицето чрез извършване на

необходимите корекции в данъчния период, през който грешката е установена и включване на неотразения документ в съответния отчетен регистър за данъчния период на установяване на грешката. В случаите, когато грешката се дължи на неправилно отразяване в отчетните регистри на документи, същата се коригира по инициатива на лицето чрез писмено уведомяване на компетентния орган по приходите в съответната ТД на НАП, който следва да предприеме действия за промяна на задълженията на лицето за съответни данъчен период. В съдебната практика се приема /решение № 949 от 19.01.2011 г. на ВАС, първо отделение, постановено по адм. д. № 8057/2010 г./ че възможните действия от страна на приходната администрация по промяна на задължението са: съставяне на акт по [чл. 106 от ДОПК](#) - служебна корекция в резултат на проверка; съставяне на акт за прихващане или възстановяване по повод искане на лицето по [чл. 129 от ДОПК](#), ако въз основа на същото се назначи проверка или съставяне на ревизионен акт по [чл. 108 и сл. от ДОПК](#), респективно [чл. 133 - 134 от ДОПК](#). От доказателствата по делото е видно, че предприемане на действия за отстраняване на грешка от страна на жалбоподателя по реда на тази хипотеза липсват.

В [чл. 72 от ЗДДС](#) в приложимата редакция на закона към м. ноември 2008 г година и месец 12.2008., правото на приспадане на данъчен кредит следва да бъде упражнено за данъчния период, през който е възникнало или в един от следващите три данъчни периода. В § 18, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на [ЗДДС](#) /ДВ, бр. 106 от 12.12.2008 г. в сила от 01.01.09 г./ е предвидена възможността регистрираните лица - получатели по доставката или вносители, за които данъкът е станал изискуем като лице - платец по глава осма, до влизането в сила на този закон, които към тази дата не са начислили данък по реда на чл. 86, ал. 1 и/или не са упражнили правото си на данъчен кредит, да начислят данъка, съответно да упражнят правото си на приспадане на данъчен кредит, в 4-месечен срок от влизането в сила на този закон.

В хода на ревизионното производство, органът по приходите е обсъдил направеното възражение относно приложимостта на тази разпоредба и е приел, че то е неоснователно. Следва да бъде отбелязано още, че в Решението на С. от 12 юли 2012 г. по дело С-284/11, с предмет преюдициално запитване, е посочено, че съдът вече се е произнесъл по отношение на механизма за самоначисляване, че преклузивен срок, чието изтичане води до санкциониране на данъчнозадълженото лице, което не е положило достатъчна грижа и е пропуснало да поиска приспадане на ДДС по получените доставки, като го лишава от право на приспадане, не може да се смята за несъвместим с режима по Директивата за ДДС, при условие че този срок се прилага по един и същ начин за аналогичните права в данъчната област, основани на вътрешното право, и за тези, които са основани на правото на Съюза (принцип на равностойност), от една страна, а от друга - че той не прави практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правото на приспадане (принцип на ефективността) (Решение по дело Е., посочено по-горе, точка 46 и цитираната съдебна практика); т. 50 Запитващата юрисдикция иска да установи дали преклузивен срок, какъвто е разглежданият в главното производство, не прави практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правото на приспадане от страна на данъчнозадълженото лице; т. 52 За да се прецени подобен преклузивен срок, следва да се има предвид цялата негова продължителност. Съгласно приложимото национално законодателство, един данъчен период се равнява на един месец; т. 53, макар, че сам по себе си подобен преклузивен срок на практика не може да направи осъществяването на правото на приспадане невъзможно или прекомерно трудно, доколкото член 167 и член 179, параграф 1 от Директивата за ДДС допускат въвеждането от държавите членки на изискване данъчнозадълженото лице да упражни правото си на приспадане в периода, в който

това право е възникнало, то съответствието на този преклузивен срок с принципа на ефективност следва да се разгледа в светлината на всички обстоятелства по делото; т. 54 Също така мотивите на националния законодател да измени посочения срок могат да бъдат подходящо указание за евентуалното вземане под внимание от негова страна на конкретните трудности, които данъчнозадължените лица срещат при упражняването на своето право на приспадане. т. 55 В това отношение може да се отбележи, че от една страна, българският законодател е предприел съответно удължаване на преклузивния срок, като е предвидил в член 73а от [ЗДДС](#) възможността за упражняване на правото на приспадане в рамките на механизма за самоначисляване, независимо от спазването на срока по [член 72, алинея 1 от ЗДДС](#), ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството, и от друга страна, като е изменил същия член 72, алинея 1, за да позволи упражняването на правото на приспадане в рамките на някой от дванадесетте данъчни периода, които следват първоначалния период; С приемането на новия текст на чл. 73а от закона в сила от 01.01.09 г. е предвидено, че при доставки, данъкът за които е изискуем от получателя, правото на приспадане на данъчен кредит е налице и когато доставчикът на стоката не е издал документ, който отговаря на изискванията на чл. 114, и/или получателят не разполага с документ по чл. 71, т. 2, 4 и 5, и/или получателят не е спазил изискванията на чл. 72, ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя

Но от всички събрани доказателства е безспорно установено ,че доставките ,по които е начислен допълнително ДДС са укрита и.за нея не са били налични всички данни в счетоводството на жалбоподателя. Осчетоводяването и издаването на Протоколи по реда на чл.117 от ЗДДС едва в хода на съдебното производство / какъвто е настоящият случай/ и осчетоводяването на .фактурите едва през месец 03.2013 година не може да обори извода на органа по приходите ,цитиран по-горе че е налице укрита доставка и дружеството не е осчетоводило получените доставки по сметка 304 стоки, не е осчетоводил плащания по фактурите, нито пък е налице друга информация във връзка с придобиванията от гръцките фирми и законосъобразно е начислил задължения за довносяне по ДДС в размер на 49 508.23 лева и лихва в размер на 12 916.91 лева..

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира обжалвания ревизионен акт за законосъобразен,отговарящ на условията за редовно действие, което предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1699 лева

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт №[ЕИК]/09.02.2012 година, в частта,в която е потвърден с Решение №1458/18.06.2012 година на Директор на Дирекция” О..

.ОСЪЖДА [фирма] ГР.Б. да заплати на ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОДОП”ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ В РАЗМЕР НА 1699 лева.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок

от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160, ал. 6
ДОПК, вр. с чл. 211, ал. 1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: